

зростання техногенного навантаження та нерационального природокористування.

Література:

1. Рокитнівська селищна рада. URL: https://golos.rokytne-gromada.gov.ua/files/pdf_end/205.pdf
2. Стратегія розвитку Рокитнівської селищної територіальної громади до 2027 р. 2022. 136 с.
3. Яроменко О. В. Геооекологічні проблеми регіону (на прикладі Рівненської області). Природнича освіта та наука. Рівненський державний гуманітарний університет, Видавничий дім «Гельветика», Випуск, 2. 2023. С. 102–106.

НАПРЯМ 7. ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ ТА РЕКРЕАЦІЇ

Балабан О. І.,

здобувач II курсу фахової передвищої освіти Відокремленого структурного підрозділу «Тернопільський фаховий коледж Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя» м. Тернопіль

Науковий керівник: Зуб Л. В.,

*викладач природничих дисциплін
ВСП «Тернопільський фаховий коледж
Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя»
м. Тернопіль*

ОСНОВНІ ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ ТА РОЗВИТОК ТУРИЗМУ У ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОМУ ТУРИСТИЧНОМУ РЕГІОНІ

Причорноморський регіон України, який складається з Одеської, Херсонської та Миколаївської областей, традиційно вважається найбільш освоєним, розвиненим і тим, що має вдосконалену інфраструктуру туристично-рекреаційного комплексу. Фактично вважається, що рекреація є провідною складовою сфери послуг національної економіки в цьому регіоні [4, с. 78]. Південна

Україна славиться своїми землями, що вирощують озиму пшеницю та кукурудзу, а також важливість овочево-городницьких культур, які сприяють розвитку регіону, особливо у великих містах, таких як Одеса, і в центрах консервної промисловості, таких як Херсон та Ізмаїл [3, с. 101].

У Південноукраїнському регіоні розгалужена індустрія знаходить своє втілення у машинобудуванні, туристичному секторі, харчовій промисловості та сільському господарстві. Тут також концентрується значна частка виробництва вина в країні.

Причорноморський соціально-економічний район зберігає свою унікальність завдяки своєму прибережному розташуванню, що включає в себе доступ до Чорного та Азовського морів. Його кордони сягають Центрального та Подільського районів на півночі, а на північному сході межує з Придніпровським районом.

Відчутне морське впливове положення сприяло розвитку суднобудування, туризму та міжнародних зв'язків, завдяки потужним портам, таким як Чорноморськ, Одеса та Південний. Крім того, розташування біля річки Дунаю дозволяє підтримувати економічні зв'язки з багатьма країнами Європи через річкове сполучення.

Причорноморський соціально-економічний район забезпечує виробництво будівельних матеріалів, таких як вапняки, глини, каолін та вулканічний туф. Крім того, значне значення в районі мають нафтові ресурси та лікувальні грязі озер і лиманів, що містять солі натрію, хлору та броду. Серед відомих водойм можна відзначити Куяльницький і Хаджибейський лимани [5].

Виробництво взуття активно розгортається в Одесі, Миколаєві. Ключове значення в галузі парфумерно-косметичної промисловості має АТ «Червоні вітрила» у Миколаєві.

У розвитку туризму у Південноукраїнському туристичному регіоні варто підкреслити його важливість як стимулювання економічного зростання, збагачення культурного обміну та збереження природних та історичних місць. Значна кількість фортець у регіоні робить його привабливим для культурного туризму, що підкреслює важливість подальших реставрацій та підтримки історичних та культурних пам'яток, таких як фортеці, церкви, музеї та археологічні об'єкти.

Об'єктами природно-заповідного фонду, що користуються постійною увагою туристів, є біосферні заповідники «Дунайський» та

«Чорноморський», заповідник «Сланецький Степ», регіональні ландшафтні парки «Гранітно-степове Побужжя», «Тилігульський» [2].

Організація культурних подій, фестивалів, ярмарків та концертів сприяє привабленню туристів та розвитку місцевої творчості, і цю практику успішно впровадила адміністрація «Акерманської фортеці» у Білгороді-Дністровському.

Екологічний туризм також активно розвивається, з розробкою еко-маршрутів та природних резерватів для природолюбів та екотуристів. Активний туризм, включаючи веломаршрути, кінну туристику, водні маршрути та інші форми активного відпочинку, також дуже популярний у цьому регіоні.

Гастрономічний туризм тут досягає високого рівня та здатний конкурувати із Західним туристичним регіоном України, завдяки сприянню розвитку місцевих кулінарних традицій та створенню гастрономічних маршрутів.

З 2014 року (після окупації Криму) і до початку повномасштабної війни з Росією Причорноморський регіон України став найпопулярнішим туристичним напрямком, приваблюючи тисячі туристів щороку. У 2021 році, незважаючи на пандемію COVID-19, Одеса прийняла понад мільйон туристів, що значно сприяло місцевій економіці. Проте, з початком повномасштабного вторгнення в лютому 2022 року ситуація різко змінилася в туристичному плані.

Війна в Україні призвела до катастрофічного зниження туристичних потоків. Бойові дії, ризики безпеки та руйнування інфраструктури зробили відпочинок у Причорноморському регіоні небезпечним і небажаним. Наприклад, у період із лютого по грудень 2022 року кількість туристів в Одесі впала майже до нуля, і більшість готелів були змушені закритися або переорієнтуватися на розміщення внутрішньо переміщених осіб та гуманітарних працівників [6].

Крім того, війна призвела до значного підвищення цін на пальне і загального рівня інфляції, що також вплинуло на вартість подорожей і зробило їх менш доступними для більшості потенційних відвідувачів. Економічні наслідки конфлікту проявляються у зростанні витрат на перевезення та проживання, що знижує привабливість регіону для туристів [1].

Розвиток туризму може стати ключовим фактором для збалансованого розвитку регіону, сприяючи його відомості, економіці та культурному спадку.

Отже, основними галузями економіки регіону є: сільське господарство, промисловість, транспорт та туризм.

Література:

1. Вплив війни в Україні на туристичну індустрію [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/tsvdz>
2. В'їзний туризм: Навч. пос. [Текст] / П.Ф.Коваль, Н.О.Алешугіна, Г.П.Андрєєва, О.О.Зеленська, Т.В.Григор'єва, О.Г.Пархоменко, В.Б.Дудко, М.О.Михайловський, С.І.Бондар; ред. П.Ф.Коваля, Н.О.Алешугіної. Ніжин: Вид-во Лук'яненко В.В., 2010. 304 с.
3. Жук М. В., Круль В. П. Розміщення продуктивних сил і економіка регіонів України: Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2002. 293 с.
4. Мельниченко О.А. Шведун В.О. Особливості розвитку індустрії туризму в Україні. Монографія. Харків: Видавництво НУЦЗУ, 2017. 153 с.
5. Розміщення продуктивних сил України: Підручник / За ред. проф. Є.П. Качана. К.: Юридична книга, 2004. 552 с.
6. Туризм в Україні [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/tsvck>

Зуб Ю. О.,

*здобувачка вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти
географічного факультету
Тернопільський національний педагогічний університет імені
Володимира Гнатюка
м. Тернопіль*

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ БАЛЬНЕОЛОГІЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Тема даної статті залишається дуже актуальною з кількох причин. По-перше, здоров'я та відпочинок стали пріоритетними для багатьох людей, особливо після пандемії COVID-19, тому потреба бальнеологічних курортів збільшилася.

По-друге, ефективне використання та розвиток туристичної інфраструктури стає ключовим для економічного зростання країни. Однак, необхідно вирішувати проблеми, такі як низький рівень